

15 regler for magi - 2

Af Alice A. Bailey (oversat og forkortet af Niels Brønsted)

Fra »En afhandling om kosmisk ild«

Teosofia, november 1996

5 regler for astralplanet

7. Regel. *Den mediterende ser de dobbelte kræfter på det plan, hvor den vitale kraft må søges. De to veje konfronterer solenglen. Polerne vibrerer. Den mediterende må vælge.*

Tankeformen skal nu virke på astralplanet, og for at dette kan blive muligt, må der tilvejebringes et legeme. Der indgår begærenergi i den, og den der mediterer«, må oplade formen med én af to typer kraft, før den bliver objektiv. Bygningen af æterlegemet og den efterfølgende fysiske manifestation afhænger af, hvad han gør. Det er et punkt, den almindelige tænker sjældent gør sig klart, men det er en nøjagtig parallel til hans egen livserfaring, og til den kosmiske proces. »Devaens natur« (som det hedder) indgår i processen, og tankeformens karakter afhænger nu af kvaliteten af dens kærlighedsnatur og genstanden for kærligheden. Hvis devaen, eller solenglen, endnu føler sig tiltrukket af manifestation, begærer objektiv eksistens og altså frivilligt identificerer sig med stof, er resultatet fysisk reinkarnation. Hvis devaen, eller solenglen, ikke mere tiltrækkes af stoffet, er der ingen identifikation, og objektivt liv er ikke længere tilværelsens lov for ham. Han identificerer sig med kvalitet, eller energi, og bliver et udtryk for de guddommelige egenskaber. Han kan nu manifestere sig objektivt som et frivilligt offer til gavn for gruppen eller det planetariske liv, men han identificerer sig ikke længere med selve formen. I det tilfælde er det menneskelige redskab, der skabes, lige så meget en tankeform som enhver anden specificeret idé, og da har vi det største udtryk for bevidst magi. Alle andre magiske frembringelser er sekundære i forhold til den. Adepten former sit fuldendte legeme ved at manipulere negativ og positiv energi og skabe ligevægt mellem dem, før han besjæler dem. Alt magisk arbejde på astralplanet må gå ud på at skabe ligevægt, og derfor kan vi opsummere karakteren af denne type arbejde på de 3 planer i de 3 verdener på følgende måde:

På mentalplanet driver solenglens positive kraft den fornødne substans ind i den korrekte form.

På astralplanet samler solenglens afbalancerende kraft den fornødne stofmængde og energi fra alle retninger og indbygger den i det nødvendige astrale hylster.

På det fysiske plan er solenglens negative kraft alt, hvad der behøves til at samle den ønskede æteriske substans. Hermed mener jeg, at formen nu har opnået sit eget særpræg og sin egen vitalitet, så der ikke behøves en aktiv impuls fra det egoiske center til at fortsætte arbejdet. Formens egen tone og vibration er tilstrækkelig.

8. Regel. *Agnisuryanerne reagerer på lyden. Vandene stiger og falder. Lad magikeren vogte sig for at drukne dér, hvor land og vand mødes. Han må sætte sine fødder midt imellem, hvor der hverken er tørt eller vådt. Når vand, jord og luft mødes, kan det magiske arbejde udføres.*

Man vil lægge mærke til, at det 4. element, ild, ikke nævnes i denne regel. Det skyldes, at magikeren må udføre det store arbejde at udvikle den fornødne ild på dette tredobbelte »mødested«. Det er en af de mest okkulte og forvirrende af reglerne. Men måske de følgende tre sætninger fra den gamle kommentar kan kaste lys på sagen:

»Når ilden drages fra det inderste punkt i hjertet, er vandene ikke i stand til at dæmpe den. Den skyder frem som en lysende flamme og krydser vandene, som forsvinder foran den. Sådan findes målet.

Når ilden stiger ned fra den, der iagttager foroven, er vinden ikke i stand til at blæse den ud. Vindene beskytter, afskærmer og hjælper selv med i arbejdet, idet de leder den faldende ild frem til indgangen.

Når ilden strømmer ud af munden på den, der tænker og ser, er jorden ikke i stand til at skjule eller dræbe flammen. Den nærer flammen og får ilden til at vokse og udvide sig, så den når den snævre indgangsdør.«

Bag denne symbolik skjuler der sig meget om den livgivende energi, de centre der symbolsk fokuserer og driver den frem, og den rolle de forskellige typer modtageligt stof spiller i det magiske arbejde. Som altid i forbindelse med hvid magi er solenglens aktivitet den primære faktor, mens menneskets arbejde på det fysiske plan betragtes som sekundært, idet dets fysiske legeme og den virksomhed, der foregår i det, ofte betegnes som »brændstof og dets varme«. Det skal man være meget opmærksom på, for her ligger forklaringen på, hvorfor harmonisering med egoet er nødvendig, og på udslettelsen af visse magikere, som blev »tilintetgjort af deres egen ild« eller energi. Den forsigtige magiker sørger for, at hans laveste redskab er i stand til at bære den ild, han arbejder med, og det gør han gennem disciplin og streng renhed.

Gennem kendskab til visse formularer beskytter magikeren sig mod at »drukne« eller komme under indflydelse af vandet eller de astrale elementaler, og ikke før mennesket får meddelt og kender disse lyde og mantraer, kan det trygt give sig i lag med det magiske skabelsesarbejde på det fysiske plan. Der er tre sæt formularer:

For det første de, der blander de to toner, tilføjer en tredje og på den måde aktiverer astralplanets bygmestre, agnisuryanerne, i en af deres højere grader. Disse afhænger af egoets igangsættende lyd og skelner mellem den og lyden af den tone, som udgår fra de bygmestre og liv, der er knyttet til den lille tankeform, som allerede er bygget. Formularen messes på basis af de tre toner, og der frembringes forskellige formtyper gennem en variation af tone og klang, men ikke formular.

For det andet de, der har en rent beskyttende karakter, og som magikeren, gennem kendskab til lydens love som de virker i forbindelse med vand (eller astralplanet), bruger til at skabe et tomrum mellem sig selv og vandene, og mellem sig selv og sit værk. Denne formular er også baseret på luftens lyde, for det er ved at anbringe en beskyttende skal af luftatomer omkring sig, esoterisk forstået, at magikeren vogter sig mod vanddevaernes tilnærmelse.

For det tredje de, der, når de udtales, har to virkninger: udsendelsen af det færdige produkt, så det kan iklæde sig et fysisk legeme, og dernæst opløsningen af byggekræfterne, nu hvor de har udført deres arbejde.

Det sidste sæt formularer er uhyre interessante, for hvis ikke de var så virkningsfulde, kunne magikeren blive angrebet af sin egen tankes frembringelser og offer for en vital tankeform og for nogle af »vandenes devaer«, som ikke ville slippe ham, før de havde drænet ham for alle »vandene i hans natur«, absorberet dem i deres egen natur og dermed fremkaldt hans astrale død. Dette besynderlige fænomen ville blive opfattet af egoet eller solenglen, der er inkarneret i det mentale hylster, men nu adskilt fra det fysiske legeme på grund af magikerens okkulte »drukning«. Og da er der ikke andet for egoet at gøre end at trække sutratmaen eller tråden ud og afbryde al forbindelse med det laveste hylster. Dette laveste hylster kan nu leve videre et kort stykke tid, alt efter dyrelivets styrke, men vil mere sandsynligt dø umiddelbart efter. Adskillige magikere er omkommet på den måde.

9. Regel. *Derefter følger fortætning. Ilden og vandet mødes, formen vokser og gror. Lad magikeren sende sin form ud på den rette vej.*

Denne regel kan ganske kort opsummeres med påbuddet: Lad begær og tanker være så rene og ligeligt fordelte, og den skabte form så velafbalanceret, at den ikke kan blive tiltrukket af den destruktive vej eller »venstrehandsvejen«.

10. Regel. *Idet vandene bader den skabte form absorberes og bruges de. Formen tiltager i styrke. Lad magikeren fortsætte sådan, indtil arbejdet er tilfredsstillende. Lad derefter de ydre bygmestre standse deres aktivitet, og de indre arbejdere begynde på deres cyklus.*

Et af de fundamentale begreber, alle magikere forstår, er, at både vilje og begær er *kraftudstrålinger*. De er forskellige med hensyn til kvalitet og vibration, men i alt væsentligt energistrømme, hvor den ene danner et aktivitetscenter eller en

igangsættende hvirvel, som er centrifugal, og den anden er centripetal og den primære faktor med hensyn til indbygningen af stof i en form omkring den centrale hvirvel. Det bliver demonstreret på en interessant måde i den egoiske lotus' tilfælde, hvor viljesaspektet danner »juvelen i lotussen« eller det indre elektriske energicenter, og begær- eller kærlighedsaspektet danner selve den egoiske lotus, eller den form der skjuler centret. Og analogien gælder al formbygning for guder, mennesker og atomer. Solsystemet ses (fra de højere kosmiske planer) som en mægtig blå lotus, og sådan fortsætter det ned ad skalaen. Selv det lille stofatom kan opfattes på den måde. Forskellen på lotusserne ligger i antallet og ordningen af kronbladene. Solsystemet er egentlig en 12-bladet lotus, hvor hvert kronblad består af 49 mindre blade. De planetariske lotussen varierer med hvert planetsystem, og en af indvielseshemmelighederne afsløres, når antallet af kronblade hos:

a. Vores planet,

b. Vores planetariske polære modsætning,

c. Vores komplementære afbalancerende planet, bliver betroet den indviede. Rustet med denne viden kan han så udarbejde nogle magiske formularer, der vil sætte ham i stand til at skabe i de 3 sfærer. Det er det samme grundlæggende begreb, som styrer bygning af tankeformer, og som sætter den hvide magiker i stand til at frembringe objektive fænomener på det fysiske plan. Han arbejder med de to typer energi, vilje og begær, og deres afstemning er det, der fører til afbalancering af modsætningsparrene og den efterfølgende frigørelse af energi-substans til dannelsen af den fysiske struktur. Magikeren må kende følgende formularer:

Formularen for de to aspekter af logoisk energi: vilje og begær. Det indebærer egentlig en forståelse af brahma- eller stofaspektets tone og formular og vishnu- eller byggeaspektets tone og formular. Den ene fastslår han, fordi han mestrer stoffet, og den anden åbenbares for ham, når han har opnået gruppebevidsthed.

Formularen for den specielle type energi-substans han vil bruge. Den har relation til det kronblad i sollotussen, den ønskede kraft udgår fra.

Formularen for den bestemte type energi, der formidles til ham via et af de 3 lag kronblade i hans egen egoiske lotus.

Formularen for det specielle kronblad, han vælger at arbejde med i et lag kronblade. Alle disse vedrører primært viljesaspektet *af den tankeform, som skal bygges*, for magikeren er selv viljen, hensigten eller ånden bag det objektive fænomen, han er ved at frembringe.

Formularen, der driver de agnisuryaner, som oplades af et aspekt af solkraft, til aktivitet (og dermed frembringer en form). Når de to kræfter bringes i kontakt med hinanden, frembringes der en form, eller der viser eller manifesterer sig et tredje energicenter:

- a. Viljesaspektets energi.
- b. Begær- eller kærlighedsaspektets energi.
- c. Den opståede tankeforms energi.

Der er ingen modsætning her til den okkulte lære, som siger, at når Fader og Moder, eller ånd og stof, bringes i kontakt med hinanden, frembringer de Sønnen. Den vanskelighed, de studerende må overvinde, består i at fortolke de 3 betegnelser: Moder, stof og væde (eller vand) på den rigtige måde.

Under skabelsesprocessen fungerer de 3 vibrationssfærer:

1. Den faste fysiske Moder Stof,
2. Den æteriske Stof Helligånd,
3. Den astrale Væde Vand, som en enhed, og i den okkulte lære må de ikke adskilles eller betragtes som selvstændige på de tidlige stadier af skabelsen. Hvis vi vil afklare spørgsmålet, kan vi se det under en anden synsvinkel og sige, at på involutionsvejen skelnes der mellem dem, mens man, som vi ved, hæver sig over dem på evolutions- eller tilbagevejen. Men midtvejs, i ligevægtspunktet, som f.eks. på vores klode, bliver den studerende forvirret på grund af det okkulte faktum, at de forskellige formularer bliver brugt samtidig, og at tankeformerne befinder sig på alle byggestadierne, og der derfor er et frygteligt kaos.

Den regel, vi er ved at kommentere, kan fortolkes sådan, at den siger, at i det magiske arbejde bliver vandenens energi nu fremherskende, og begæret efter form og opfyldelsen af dens formål forøges. Det sker efter, at viljesenergien har formet den centrale kerne ved at blive bragt i kontakt med begærkraften. Magikeren forøger gennem begær (eller stærk motivering) formens vitalitet, indtil den er så magtfuld og intens i sit eget individuelle liv, at den er klar til at blive sendt ud på sin mission på det fysiske plan. De byggende devaer, der er blevet tvunget til at skabe formen ud af de myriader af elementale liv, som er til rådighed, er færdige med deres arbejde og holder nu op med at bygge. Den specielle type energi driver ikke længere de mindre liv i en bestemt retning, og arbejdet går ind i sin sidste cyklus på astralplanet. Den bliver opsummeret i den næste regel.

11. Regel. *Tre ting må den, der arbejder med loven, nu gøre: Først skaffe sig den formular, som vil holde livene inden for den omgivende mur. Dernæst udtale de ord, som fortæller dem, hvad de skal gøre, og hvor de skal bringe det, der er skabt. Og endelig fremsige den gådefulde sætning, som vil beskytte ham mod deres arbejde.*

Den legemliggjorte idé har nu form og omrids på astralplanet, men alting er endnu flydende, og livene holdes kun på plads som følge af den faste opmærksomhed hos

magikeren, der arbejder gennem de store bygmestre. Ud fra sit kendskab til visse magiske sætninger må han gøre arbejdet mere permanent og uafhængigt, fastlægge de belivende elementers plads i formen, og give dem en impuls, som vil resultere i en mere kompakt form. Når han har gjort det, bliver han karmas medarbejder, hvis man kan udtrykke det sådan, og sender den dobbelte tankeform af sted (klædt i mentalt og astralt stof), så den kan opfylde sin mission, hvad den end er. Og endelig må han tage skridt til at beskytte sig mod sin egen naturs tiltrækningskræfter, der kunne ende med at holde tankeformen så langt inden for hans egen indflydelses radius, at den ville blive ubrugelig, miste sin egen iboende energi og ikke opfylde sit formål.

De kunne også udøve så stærk en tiltrækning, at han trak formen helt ind til sig og blev nødt til at absorbere den. Det kan være en harmløs handling, når den udføres af et menneske, som ved hvordan, men resultatet er ikke desto mindre spild af energi, og det er forbudt i henhold til økonomiloven. Hos de fleste mennesker, der ofte er ubevidste magikere, er mange tankeformer ondskabsfulde eller destruktive og virker tilbage på deres skaber på en katastrofal måde.